

Pink Power op de Rolex Fastnet Race: 'Meer vrouwen in het zeilen, dat is ons doel'

©katrijn van giel
Raoul De Groote
11 april 2025 08:30

Sigrid Huyghe, gynaecologe van beroep, leidt op 26 juli als kapitein een elfkoppige vrouwelijke en Belgische bemanning in de Rolex Fastnet Race. Die voert de vloot in vijf dagen van Zuid-Engeland naar Frankrijk, via een iconische rots voor de kust van Ierland. 'Je bereikt nooit grootse dingen door in je comfortzone te blijven.'

Klimmend op een ladder stappen we drie meter hoger zijdelings - mind the gap! - over op het glimmende trapje aan de achtersteven van een zeiljacht, waarop in blauwe letters de naam van het Opwijkse bouw- en afwerkingsbedrijf Kantoff staat. De 14,35 meter lange boot rust in Antwerpen bij de Royal Yacht Club België op het droge, gestut door ijzeren stangen en houten blokken. Het is een klassieke Swan 46 MK II, een model met een mast van 20 meter dat de Finse botenbouwer Nautor tussen 1989 en 1997 op de markt bracht. Voor het ontwerp van de gerenommeerde Argentijn Germán Frers wordt op de gespecialiseerde sites voor tweedehandsboten - afhankelijk van de opties en eventuele renovaties - gemakkelijk 200.000 euro gevraagd.

Onderaan de afgesuurde romp is zichtbaar hoe een enorm footballvormig contragewicht de boot in het water overeind moet houden. 'De boot kan bijna niet kapseizen. We zijn wel al eens plat gegaan omdat we te veel zeil gevoerd hadden, maar we zijn drie keer weer rechtgekomen', zegt Sigrid Huyghe, de kapitein. 'Je voelt je echt wel veilig.'

Het vaartuig wordt gebruikt voor zeiltochten ten voordele van borstkankeronderzoek, maar de bemanning traint er ook mee voor de Rolex Fastnet Race eind juli. Onder het blauwe zeil, dat tijdelijk als een tent over het dek is gespannen, demonteren twee crewleden een winch, een katrol om de zeilen te hijsen. Vooraan voert iemand een reparatie uit aan de dichting van een raampje. Overal liggen opgevouwen plannen, tangen, doeken, sleutels en touwen. 'Er gaat altijd wel iets stuk of iets heeft onderhoud nodig of moet worden vervangen. Zo'n boot intensief gebruiken kost wel wat', zegt Huyghe. 'Je mag rekenen dat we per jaar aan inschrijvingen voor allerlei wedstrijden, uitrusting, onderhoud, enzovoort tussen 20.000 en 25.000 euro uitgeven, wat niet weinig is voor een hobby. Gelukkig kunnen we bij Seashop in Nieuwpoort rekenen op korting en kunnen we daar makkelijk bestellingen plaatsen bij groothandels.' Voor de Fastnet bedraagt het inschrijvingsgeld voor een boot tussen 14 en 15 meter bijna 1.400 euro voor leden en ruim 1.800 euro voor niet-leden van de organiserende Royal Ocean Racing Club.

Huyghe kocht de boot samen met ingenieur Elke De Witte tweedehands. 'We wilden hem eerst aanschaffen met onze vzw Stuurvrouw, die we met een tiental andere zeilsters oprichtten, maar daar zijn we na een lange vergadering van afgestapt. Bij een boot moet je continu beslissingen nemen: gaan we dit of dat onderdeel bijkopen, welke investeringen doen we? Als dat allemaal door een vergadering van een vzw moet, raken we niet vooruit, en voor de Fastnet moesten we snel kunnen schakelen. We werken dus met een kostenbijdrageformule voor de mensen die geen eigenaar zijn. Daar komt ook wat boekhouding bij kijken, maar gelukkig hebben we met Refibo een boekhoudkantoor als sponsor. (lacht)'

©katrijn van giel

Kapitein en gynaecologe Sigrid Huyghe: 'De combinatie van het avontuurlijke en idealisme zit in mijn persoonlijkheid.'

Kapitein en gynaecologe Sigrid Huyghe: 'De combinatie van het avontuurlijke en idealisme zit in mijn persoonlijkheid.'

Benefiet met de Benefleet

Met de vzw Stuurvrouw organiseert Huyghe sinds een paar jaar het initiatief Sailing for Think Pink. Daarmee zamelen ze geld in voor de Belgische vzw die onderzoek naar borstkanker financiert en patiënten ondersteunt. Een van hun initiatieven is de Benefleet, een evenement waarbij ze tegen betaling mensen aan boord meenemen om vanuit Oostende een paar uur op de Noordzee te zeilen, gevolgd door een aperitief en een diner in de Royal North Sea Yacht Club. Vorig jaar haalden ze 40.000 euro op ten voordele van Think Pink.

'Borstkanker heeft een gigantische impact op het leven van vrouwen, hun partners en hun families', zegt Huyghe. 'Gelukkig is de overlevingskans vrij groot: ongeveer 95 procent van de vrouwen leeft vijf jaar na de vaststelling van borstkanker nog. Maar het blijft een impact hebben op je levenskwaliteit, dus onderzoek naar borstkanker is heel relevant. Daar willen we met onze Benefleet aan bijdragen.'

Huyghe is gynaecologe in het AZ Turnhout en verblijft een aantal maanden per jaar in het buitenland voor Artsen zonder Grenzen. Ze werkte onder andere in Haïti, Jemen, Rwanda en de Centraal-Afrikaanse Republiek. 'De combinatie van het avontuurlijke en idealisme zit in mijn persoonlijkheid. In die in lagelonenlanden beseffen ze dat bij een zwangerschap altijd iets kan misgaan. Mensen in onze streken horen dat niet zo graag, maar een bevalling houdt risico's in. Als arts moet je soms beslissingen nemen op stressmomenten. Dat helpt mij in het zeilen. Ik kan gefocust blijven en panikeer niet snel. Omgekeerd doorzie ik door het teammanagement aan boord van de boot nu ook bepaalde dynamieken in mijn job als arts, in de interacties met medische teams.'

Laatste puntje vaderland

Huyghe en De Witte bereiden zich met negen andere Belgische vrouwen voor om op 26 juli deel te nemen aan de Rolex Fastnet Race, waarvoor vijf minuten na de opening van de inschrijvingen al 420 schepen waren aangemeld. Verschillende types boten, waaronder ook trimarans, nemen deel.

De offshorerace staat bekend als een van Europa's langste en zwaarste. 'Je bereikt nooit grootse dingen door in je comfortzone te blijven', zeggen de zeilsters op hun website. Twee gynaecologen, een kinesiste, drie ingenieurs, een verpleegkundige, een pilote, een logopediste die in de marketing werkt, een farmaceutisch assistente, een payrollconsulente en een changecoach - dat zijn twaalf bemanningsleden, van wie in de voorbereiding nog iemand moet afvallen.

Het parcours van de wedstrijd loopt van het Zuid-Engelse Cowes via Land's End, het uiterste westelijke punt van Engeland, naar de Fastnet Rock net onder Ierland. Dat onbewoonde rotseiland met een vuurtoren is ook bekend onder de naam Ireland's Teardrop, omdat dat het laatste puntje van hun vaderland was dat Ierse migranten in het midden van de 19de eeuw nog konden zien toen ze naar de Verenigde Staten vertrokken.

Nadat ze bij de fotogenieke rots zijn gedraaid, wacht de zeilers door de zo goed als overwegend gunstige westenwind een relatief makkelijk traject terug langs de Scilly-eilanden

naar het Franse Cherbourg. Ze hebben dan ongeveer 695 nautische mijlen of 1.251 kilometer afgelegd in vijf dagen. Dankzij de distributeur Charlier-Brabo Group (CBG) uit Aartselaar beschikken ze onderweg over voldoende conservenvoeding van Elvea, zoals de bekende tomaten, maar ook fruit en tonijn.

'Iedereen zegt: de eerste keer meedoen aan de Fastnet is in de eerste plaats zorgen dat je aan de start kan verschijnen met een goed uitgeruste boot en bemanning, en daarna veilig de finish zien te halen. Ik zou het liefst een editie hebben met wat wind, want onze boot is zwaar en we zijn met veel aan boord. Het wordt moeilijker als er weinig wind staat. Trainingstochten over lange afstand, zoals naar Helgoland, een Duits eiland in de Noordzee, hebben me geleerd dat we goed georganiseerd zijn', zegt Huyghe. 'Maar na 52 uur op zee raakte de discipline wel wat zoek. Binnen was het precies nen ontploften boel. Alles was nat, iedereen was moe en we moesten voortdurend opkruisen (tegen de wind in wisselend van richting vooruitgaan, red.). Ik moet als schipper dan de teugels strakker houden.'

Zwangere pirate

Binnen in de boot smeert De Witte een koperen verbindingstuk van de waterleiding in met groenig vet. 'Door de technologie die hier zit - 220 voltleidingen, hydraulische systemen, een koelinstallatie, een motor, pompen... - is dit een complexe boot om te leren kennen', zegt De Witte, terwijl ze haar hoofd vanuit de kastruimte onder de gootsteen opricht. 'Ze is wel enorm praktisch. De kastjes in de badkamer bijvoorbeeld kun je met een simpele beweging weghalen om aan de leidingen te kunnen die erachter lopen. Over de techniek van boten heb ik gaandeweg alles vanaf nul geleerd. Die leerschool is voor mij geweldig. Hierna gaat elke boot die ik tegenkom simpel zijn. (lacht)' Elke De Witte

Elke De Witte ©katrijn van giel

Hun raceproject voor de Fastnet heet Swanne Bonny, geïnspireerd door het type boot waarmee ze zeilen, een Swan, en de naam die ze het schip gaven: Anne Bonny, naar de Ierse vrouw die in de 18de eeuw van zich deed spreken als pirate op een schip met een mannelijke bemanning. Ze was een van de slechts twee vrouwen aan boord toen de

opvarenden op last van een gouverneur gevangen werd genomen. Terwijl de mannen in het ruim hun roes lagen uit te slapen, waren de vrouwen de enigen die verzet hadden geboden. Tevergeefs, maar omdat ze beiden zwanger bleken, werd hún executie wel omgezet in een gevangenisstraf.

Straf verhaal

In de Rolex Fastnet Race gaan sommige deelnemers voor een goed klassement, anderen willen vooral een avontuur beleven, zoeken een uitdaging of hopen een straf verhaal te kunnen vertellen. Enkelen hebben in de eerste plaats een missie, zoals het team van de Anne Bonny. Dat wil meer vrouwen in het zeilen zien. Want hoewel België op de Olympische Spelen in het zeilen het sterkst vertegenwoordigd is bij de vrouwen, blijft het hoofdzakelijk een mannenwereld.

‘Je ziet wel meisjes meedoen aan zeilkampen, maar veel kinderen haken af, omdat ze soms schrik krijgen’, zegt Huyghe. ‘En naar pakweg het volleybal gaan is gemakkelijker dan een boot en een trailer kopen om ermee naar het water te rijden. Er zijn ook weinig mannelijke bemanningen die vrouwen meenemen aan boord. Fysiek is er zeker een verschil - al telt ons team vrouwen die op dat vlak met mannen kunnen wedijveren - maar er zijn verschillende functies aan boord. Om te sturen bijvoorbeeld moet je niet over heel veel power beschikken. Dan gaat het meer om finesse en aandacht.’

‘In de Vendée Globe (een non-stopsolorace van Frankrijk rond de Zuidpool en terug, red.) zijn gelukkig al zes van de veertig deelnemers vrouwen, van wie er een als achtste geëindigd is. In augustus vindt in Oostende en Nieuwpoort een open Belgisch yachtingkampioenschap plaats. Een van de doelen is om daar in de teams aan 20 procent vrouwen te geraken. Onder andere om dat te stimuleren en te maken dat erover nagedacht wordt, doen we mee aan de Fastnet.’

Maar er is nog een weg af te leggen. ‘Ik heb als kind gezeild met mijn vader, ik heb zeilschool gevolgd, zelf zeillessen gegeven en al met meerdere boten gevaren. Maar bij de aankomst na onze eerste wedstrijd vorig jaar riep er een: ‘Ah, de meisjes hebben het ook gevonden!’ Tja, wat had je gedacht? Maar we schieten daar niet meer van in een kramp, het zijn meestal goedbedoelde grappen. Soms bieden ze spontaan hulp aan - wat heel fijn is - maar we vragen vooral om advies’, zegt Huyghe. ‘Dat zeggen we ook altijd: ‘Kom het niet doen, maar kom het tonen.’ Zo leren we veel meer. De meesten van ons zijn continu bezig met bijleren: meteo, navigatie, zeilen en touwen herstellen.’

In Blankenberge liet een van hen zich bij Wittevrongel - bekend als de restaurateur van de Askoy, de vroegere boot van Jacques Brel - uitleggen hoe je zeilen en touwen herstelt. ‘Zelf verdiep ik mij in tactiek en strategie’, zegt Huyghe. ‘Bij The Magenta Project, een wereldwijd liefdadigheidsorgaan dat de aanwezigheid van vrouwen in het zeilen wil stimuleren en waarbij ik aangesloten ben, volgde ik onlangs een onlinecursus tactiek voor zeezeilen aan een Amerikaanse school.’

©katrijn van giel

Roze overalls

Het magenta komt ook terug in de overall die zowel Huyghe als De Witte aanheeft en het is de dragende kleur van hun website. 'Ik heb vorig jaar contact opgenomen met een winkel met kleding voor landbouwers en twee roze overalls besteld', lacht Huyghe. 'We kregen er meteen vier, want niemand vroeg daar ooit naar, zegden ze. Ze lagen daar wellicht al heel lang op voorraad. We lachen er tijdens onze vergaderingen vaak mee dat alles altijd in het roze is, maar die kleur werkt wel voor onze herkenbaarheid.'

Ook de start van de Rolex Fastnet Race verloopt traditiegetrouw kleurrijk en feestelijk, als was het een geboorte. 'Elke vindt het vertrek altijd heel spannend, die gaat telkens binnen zitten', glimlacht Huyghe. 'Ik wil wel dat iedereen dan gefocust is. Twee mensen mogen een teken geven als er andere boten in de buurt zijn, maar de rest mag eigenlijk niet praten. Want als je dan afgeleid wordt, kun je een cruciale stuurfout maken. Je kunt je eigenlijk pas geruster voelen als we de haven uit zijn en de wijde zee op varen.'

swannebonny.be , sailingforthinkpink.be